

SÖK EFTER KUNSKAP GENOM TRO

Äldste David A Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

Tal till KUV:s religionslärare • 3 februari 2006 • Religionsinstitutet i Jordan

Jag uttrycker min kärlek till er — och brödernas tacksamhet för det rättfärdiga inflytande som ni har på kyrkans ungdomar över hela världen. Tack för att ni välsignar och stärker det uppväxande släktet.

Jag ber att den Helige Anden ska välsigna och uppbygga oss under den här särskilda stunden som vi har tillsammans.

Principer som hör ihop med varandra: Att predika genom Anden och söka efter kunskap genom tro

Vi uppmanas ständigt i skrifterna att predika evangeliets sanningar genom Andens kraft. (Se L&F 50:14.) Jag tror att de allra flesta av oss som föräldrar och lärare i kyrkan är medvetna om denna princip och i allmänhet strävar efter att tillämpa den. Men trots att denna princip är så viktig är den bara en beståndsdel av ett mycket större andligt mönster. Vi blir också hela tiden uppmanade att söka efter kunskap genom tro. (Se L&F 88:118.) Att predika genom Anden och att söka efter kunskap genom tro är principer som hör ihop och som vi bör sträva efter att förstå och tillämpa konsekvent och samtidigt.

Jag tror att vi betonar och vet mycket mer om att undervisa genom Anden än vi gör om att söka efter kunskap genom tro. Klart är att både undervisningens och inläringens principer och tillvägagångssätt är andligen väsentliga. Men när vi ser mot framtiden och väntar oss att världen blir alltmer förvirrad och orolig att leva i, tror jag att det blir mycket viktigt för oss alla att öka vår förmåga att söka efter kunskap genom tro. Vi både kan och kommer att välsignas i vårt eget liv, i familjen och i kyrkan med andlig styrka, vägledning och skydd när vi genom tro söker efter att få och att kunna tillämpa andlig kunskap.

Nephi lär oss att "när en människa talar genom den Helige Andens kraft, så bringar denna kraft [budskapet] till människobarnens hjärtan". (2 Nephi 33:1) Lagg märke till hur Andens kraft för budskapet *till* men inte nödvändigtvis *in i* hjärtat. En lärare kan förklara, visa, övertyga och vittna, och göra det med stor andlig kraft och effektivitet. Men till sist är det så att innehållet i ett budskap och den Helige Andens vittnesbörd endast tränger in i hjärtat om mottagaren tillåter det.

Bröder och systrar, att söka efter kunskap genom tro öppnar vägen *in i* hjärtat. I kväll ska vi inrikta oss på det personliga ansvar var och en av oss har att söka efter kunskap genom tro. Vi ska också begrunda vad denna princip betyder för oss som lärare.

Handlingens princip: Tro på Herren Jesus Kristus

Aposteln Paulus beskrev tro som "en övertygelse om det man hoppas [och] en visshet om det man inte ser". (Hebr 11:1) Alma lärde att tro inte är att ha fullkomlig kunskap. Snarare är det så att om vi har tro, hoppas vi på ting som vi inte kan se men som är verkliga. (Se Alma 32:21.) Dessutom lär vi oss i Lectures on Faith att tro är "den uppenbarade religionens första grundsats och grundvalen till all rättfärdighet" och att den också är "handlingsprincipen hos alla intelligenta varelser". (Joseph Smith, sammanställning av Lectures on Faith [1985], s 1)

Dessa lärdomar från Paulus, från Alma och från Lectures on Faith belyser trons tre grundläggande beståndsdelar: (1) tro som *övertygelsen* om det man hoppas, (2) tro som *vissheten* om det man inte ser, och (3) tro som *handlingsprincipen* hos alla intelligenta varelser. Jag beskriver dessa tre beståndsdelar av tron på Frälsaren som att de samtidigt bemöter framtiden, ser tillbaka på det förflutna och iscensätter handling i det nuvarande.

Tro, som övertygelsen om det man hoppas, ser in i framtiden. Denna övertygelse är grundad på en sann insikt om och förtröstan på Gud och gör att vi kan "sträva framåt" (2 Nephi 31:20) under osäkra och ofta svåra omständigheter i Frälsarens tjänst. Nephi förlitade sig till exempel på just en sådan andlig övertygelse inför framtiden när han återvände till Jerusalem för att hämta mässingsplåtarna — utan att veta "på förhand, vad [han] skulle göra. Dock gick [han] framåt". (1 Nephi 4:6–7)

Tro på Kristus är oupplösligt knuten till och resulterar i hopp på Kristus om vår återlösning och upphöjelse. Och övertygelse och hopp gör det möjligt för oss att vandra till ljusets rand och ta några steg ut i mörkret — med förväntan och tillförsikt om att ljuset ska röra på sig och belysa vägen framför oss. (Se Boyd K Packer, "Herrens lykta", *Nordstjärnan*, dec 1988, s 36.) Kombinationen av övertygelse och hopp leder till handling i det nuvarande.

Tro, som vissheten om det man inte ser, ser tillbaka mot det förflutna och bekräftar vår förtröstan på Gud och vår tillförsikt om verkligheten i det vi inte ser. Vi steg ut i mörkret med övertygelse och hopp och vi fick visshet och bekräftelse när ljuset verkligen rörde på sig och gav oss den belysning vi behövde. Vittnesbördet vi fick efter att vår tro bestått provet (se Ether 12:6) är visshet som förstörar och stärker vår övertygelse.

Övertygelse, handling och visshet påverkar varandra i en ständigt pågående process. Den kan liknas vid en spiralfjäder som när den sätts fri blir allt större och vidare i sitt omfång. Trons tre beståndsdelar, övertygelse, handling och visshet är inte åtskilda och isolerade, utan är förbundna med varandra och fortlöpande och spirar uppåt. Och tron som driver denna pågående process utvecklas och växer fram och förändras. När vi återigen vänder oss om och bemöter en osäker framtid, leder övertygelsen till handling och framkallar visshet, som i sin tur stärker övertygelsen. Vår tillförsikt växer sig starkare, rad på rad, bud på bud, lite här och lite där.

Vi hittar ett mäktigt exempel på denna växelverkan mellan övertygelse, handling och visshet när Israels folk bar på förbundsarken under Josuas ledarskap. (Se Josua 3:7–17.) Erinna er hur israeliterna kom till floden Jordan och lovades att vattnet skulle skäras av i sitt lopp och "bli stående som en hög vall" (Josua 3:13) och att de skulle gå över på torr mark.

Intressant nog delade vattnet inte på sig när Israels folk stod på flodstranden och väntade på att något skulle hända, utan deras fotsulor blev våta innan vattnet delade på sig. Israeliterna visade att de hade tro när de vandrade ner i vattnet *innan* det delade på sig. De gick ner i Jordans vatten och bemötte framtiden med andlig tillförsikt om det de hoppades på. När israeliterna förflyttade sig framåt delade vattnet på sig och när de gick över på torr mark vände de sig om och såg vissheten om ting som inte ses. I denna händelse ledde tro, som övertygelse, till handling och åstadkom visshet om ting som inte ses men som är verkliga.

Sann tro är inriktad på Herren Jesus Kristus och leder alltid till handling. Tro som handlingsprincip belyses i många skriftställen som vi alla är bekanta med:

"Liksom kroppen utan ande är död, så är *tron utan gärningar död*." (Jak 2:26)

Var *ordets görare*, inte bara dess hörare." (Jak 1:22; kursivering tillagd)

"Men se, om I viljen vakna upp och väcka eder själsförmåga, så att I kunnen *undersöka mina ord* och utöva en smula tro." (Alma 32:27; kursivering tillagd)

Och det är tro som handlingsprincip som är så central i tillvägagångssättet att inhämta lärdom och tillämpa andlig sanning.

Att söka efter kunskap genom tro: Att verka i stället för att bli påverkad

Vad är sambandet mellan tro som handlingsprincip hos alla intelligenta varelser och inläring av evangeliet? Vad innebär det att söka efter kunskap genom tro?

I den stora uppdelningen av alla Guds skapelser finns det både det som verkar och det som påverkas. (Se 2 Nephi 2:13–14.) Som söner och döttrar till vår himmelske Fader har vi välsignats med handlingsfrihet vilket är förmågan och kraften att handla självständigt. Vi har getts gåvan att kunna handla av fri vilja, och vi bör huvudsakligen verka av oss själva och inte bara låta oss påverkas — särskilt när vi söker efter att få och tillämpa andlig kunskap.

Två centrala delar i Faderns lycksalighetsplan är att inhämta lärdom genom tro och erfarenheter. Frälsaren bevarade handlingsfriheten genom försoningen och gjorde det möjligt för oss att verka och

lära genom tro. I sitt uppror mot planen sökte Lucifer tillintetgöra människans handlingsfrihet och hans avsikt var att vi endast skulle påverkas i vår inläring.

Begrunda frågan som vår himmelske Fader ställde till Adam i Edens lustgård: "Var är du?" (1 Mos 3:9) Naturligtvis visste Fadern var Adam hade gömt sig, men trots detta ställde han frågan. Varför? En klok och kärleksfull Fader gjorde det möjligt för sitt barn att verka under inlärningsprocessen och inte bara bli påverkad. Det skedde inte någon ensidig uppläxning av ett olydigt barn, som kanske många av oss skulle frestas att göra. Istället hjälpte Fadern Adam att lära sig genom att använda sin handlingsfrihet på rätt sätt.

Erinra er hur Nephi ville få kunskap om de ting som hans fader Lehi hade sett i synen om livets träd. Det är intressant att Herrens Ande inledde undervisningen av Nephi med att ställa följande fråga: "Säg, vad önskar du?" (1 Nephi 11:2) Det är ju uppenbart att Anden visste vad Nephi önskade. Så varför ställde han då frågan? Den Helige Anden hjälpte Nephi att verka under inlärningsprocessen och inte bara bli påverkad. (Jag rekommenderar er att vid ett senare tillfälle studera kapitlen 11–14 i 1 Nephi och att lägga märke till hur Anden både ställer frågor och uppmanar Nephi att "se" som aktiva beståndsdelar i inlärningsprocessen.)

Från dessa exempel ser vi att som elever ska både du och jag verka och vara ordets görare och inte bara åhörare som endast låter sig påverkas. Använder du och jag vår handlingsfrihet och söker efter kunskap genom tro, eller väntar vi på att bli undervisade och påverkade? Använder eleverna vi undervisar sin handlingsfrihet och söker efter kunskap genom tro, eller väntar de på att bli undervisade och påverkade? Uppmuntrar och hjälper du och jag dem vi tjänar att söka efter kunskap genom tro? Du och jag och våra elever bör flitigt ställa frågor, söka och klappa. (Se 3 Nephi 14:7.)

Den som söker efter kunskap och väljer att handla i enlighet med sanna principer öppnar sitt hjärta för den Helige Anden — och inbjuder hans undervisning, kraftfulla vittnesbörd och bekräftande vittne. Att lära sig genom tro kräver andlig, mental och fysisk ansträngning och inte bara ett passivt mottagande. Det är genom uppriktiga och ständiga trosinspirerade handlingar som vi visar vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus, att vi är villiga att lära och ta emot undervisning från den Helige

Anden. Inläring genom tro innebär sålunda att utöva handlingsfriheten att verka enligt övertygelsen om det vi hoppas och inbjuder vår ende sanne lärare, Herrens Ande, att ge oss visshet om det vi inte ser.

Tänk på hur missionärer hjälper undersökare att lära sig genom tro. Att ingå och hålla andliga åtaganden, till exempel att studera och be om Mormons bok, gå på möten och hålla buden, kräver att undersökaren utövar tro och handlar. En av missionärens grundläggande uppgifter är att hjälpa en undersökare göra och hedra åtaganden — att handla och lära genom tro. Undervisning, uppmaningar och förklaringar, hur viktiga de än må vara, kan aldrig ge en undersökare ett vittnesbörd om att det återställda evangeliet är sant. Det är endast när en undersökares tro leder till handling och öppnar vägen till hjärtat som den Helige Anden kan vittna och bekräfta. Det är uppenbart att missionärer måste lära sig undervisa genom Andens kraft. Men lika viktigt är ansvaret som missionärerna har att hjälpa undersökare lära sig genom tro.

Inläringen som jag beskriver innebär långt mer än enbart kognitiv insikt och att kunna kvarhålla och minnas information. Den slags inläring som jag talar om får oss att avkläda oss den naturliga människan (se Mosiah 3:19), att förändra våra hjärtan (se Mosiah 5:2), och att bli omvända till Herren och aldrig avfalla (se Alma 23:6). Att söka efter kunskap genom tro kräver både "hjärtat och ett villigt sinne". (Se L&F 64:34.) Att inhämta kunskap genom tro sker när den Helige Anden bär Guds ords kraft både till och in i hjärtat. Inläring genom tro kan inte överföras från lärare till elev genom föreläsning, uppvisning eller experiment; istället måste eleven själv utöva tro och handla för att själv få kunskapen.

Den unge pojken Joseph Smith förstod instinktivt vad det betydde att söka efter kunskap genom tro. En av de mest välkända händelserna i Joseph Smiths liv var när han läste verserna om bön och tro i Jakobs brev i Nya testamentet. (Se Jak 1:5–6.) Denna text inspirerade Joseph att bege sig till en skogsdunge nära sitt hem för att be och söka efter andlig kunskap. Lagg märke till frågorna som Joseph formulerat i sinnet och känt i hjärtat — och som han tog med sig till skogsdungen. Det var tydligt att han förberett sig att "[fråga] i tro" (Jak 1:6) och att handla.

"Mitt i denna ordstrid och detta meningsutbyte sade jag ofta till mig själv: Vad kan man göra? Vilket av alla dessa samfund är det rätta, eller hava de alla

orätt? Om något av dem är det rätta, vilket är det då och hur skall jag kunna få veta det? ...

Min avsikt med att gå och rådfråga Herren var att få veta vilken av alla sekterna, som var den rätta, på det jag måtte veta, vilken jag skulle sluta mig till. Så snart jag åter kom i besittning av mina sinnen, så att jag kunde tala, frågade jag därför personerna, som stodo över mig i ljuset, vilken av alla sekterna, som var rätt och vilken jag skulle sluta mig till." (JS skrifter 2:10, 18)

Lägg märke till att Josefs frågor inte bara inriktade sig på vad han behövde veta, utan också på vad han behövde *göra*. Han frågade inte bara efter vilken kyrka som var den rätta. Han frågade vilken kyrka han skulle sluta sig till. Joseph gick till skogsdungen för att lära sig genom tro. Han var fast besluten att handla.

I slutändan är det så att ansvaret för att lära sig genom tro och tillämpa andliga sanningar vilar på var och en av oss personligen. Detta är ett allt allvarligare och viktigare ansvar i världen vi lever i nu och i framtiden. Vad, hur och när vi lär oss stöds av — men är inte beroende av — en lärare, en presentationsmetod eller ett särskilt ämne eller en särskild lektionsutformning.

En av de stora utmaningarna i detta liv är förvisso att söka efter kunskap genom tro. Profeten Joseph Smith summerar bäst inlärningsprocessen och resultatet som jag försöker beskriva. Som svar på en begäran från de tolv apostlarna om instruktioner lärde Joseph: "Det bästa sättet att inhämta sanning och visdom är inte att rådfråga böcker utan att gå till Gud i bön och erhålla gudomlig undervisning." (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 165)

Vid ett annat tillfälle förklarade profeten Joseph Smith: "Att läsa om andras erfarenheter eller de uppenbarelser som givits till *dem*, kan aldrig giva oss en vittomfattande åsikt om vårt tillstånd och sanna förhållande till Gud." (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 280)

Slutsatser för oss som lärare

De sanningar om inläring genom tro som vi nu begrundat leder till djupgående slutsatser för oss som lärare. Låt oss nu tillsammans begrunda tre av dessa slutsatser.

Slutsats 1. Den Helige Anden är den ende sanna läraren.

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen och han är *läraren* och vittnet om all sanning. Äldste James E Talmage förklarade:

"Den Helige Andens ämbete och hans verksamhet bland människorna framställes i skriften. Han är en lärare sänd från Fadern, och för dem, som är berättigade till hans undervisning, uppenbarar han allt, som är nödvändigt för själens utveckling." (*Ett studium av trosartiklarna*, s 157)

Vi bör alltid komma ihåg att den Helige Anden är läraren som, genom rätt inbjudan, kan träda in i hjärtat hos den som söker efter kunskap. Du och jag har ansvaret att predika evangeliet genom Anden, ja Hjälparen, som en förutsättning för inläring genom tro vilket endast kan uppnås genom den Helige Anden. (Se L&F 50:14.) I detta avseende liknar du och jag de långa tunna glasfibrer som används i fiber-optiska kablar genom vilka ljussignaler leds över mycket långa avstånd. Precis som glasfibrerna i dessa kablar måste vara rena för att leda ljuset så effektivt som möjligt, bör vi bli och förbli värdiga ledningsrör genom vilka Herrens Ande kan verka.

Men, bröder och systrar, vi måste noggrant komma ihåg i vårt tjänande att vi är ledningsrör och kanaler. Vi är inte ljuset. "Det [är] inte ni som talar, utan er Faders Ande [som talar] genom er." (Matteus 10:20) Det handlar aldrig om mig och det handlar aldrig om dig. Faktum är att allting du eller jag gör som lärare som medvetet och med avsikt drar uppmärksamheten till oss själva — i budskapen vi presenterar, i metoderna vi använder, eller i vårt personliga uppförande — är en form av prästlist som hindrar den Helige Anden från att undervisa effektivt. "[Predikar han] genom sanningens ande eller på annat sätt? Sker det på annat sätt, så är det icke av Gud." (L&F 50:17–18)

Slutsats 2. Vi har störst verkan som lärare när vi uppmuntrar och underlättar inläring genom tro.

Vi är alla bekanta med talesättet att om man ger en människa en fisk så har hon mat för en måltid. Men lär henne att fiska, så har hon mat för hela livet. Som lärare av evangeliet har inte du eller jag fått i uppgift att ge ut fisk, utan i stället att hjälpa eleverna lära sig "fiska" och bli andligt självständiga. Detta viktiga mål uppnås bäst genom att uppmuntra och underlätta

elevernas handlande i enlighet med rätta principer — när vi hjälper dem lära genom att handla och genom tro. "Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud." (Joh 7:17)

Lägg märke till hur detta omsätts i praktiken i rådet Brigham Young gav till Junius F Wells när broder Wells kallades att organisera de unga männen i kyrkan 1875.

"På dina möten bör du börja längst upp på närvarolistan och kalla så många det finns tid för att bära sitt vittnesbörd och på nästa möte börjar du där du slutade sist, så att alla får ta del och öva sig på att stå upp och säga något. Många kanske tror att de inte har något vittnesbörd att bära, men få dem att stå upp och de kommer att finna att Herren hjälper dem ge uttryck för många sanningar som de inte tänkt på förut. Fler människor har fått ett vittnesbörd genom att försöka bära det än genom att be om det på sina knän." (Junius F Wells, "Historic Sketch of the YMMIA", *Improvement Era*, juni 1925, s 715)

President Boyd K Packer har gett oss ett liknande råd i vår tid:

"Ack, om jag kunde lära er denna enda princip. Ett vittnesbörd *finns* man då man *bär* det! Någonstans i ditt sökande efter andlig kunskap sker denna språngvisa ökning av tron. Det är det ögonblick då man nått fram till ljusets rand och tagit ett steg ut i mörkret som man upptäcker att vägen är upplyst framför en bara ett eller annat fotsteg. 'Anden i människan', som skriften säger, är i sanning 'en HERRENS lykta'. (Ords 20:27)

Det är en sak att få ett vittnesbörd av det du läst eller av vad någon annan sagt; detta är en nödvändig början. Det är en helt annan sak då Anden bekräftar för dig i ditt bröst att det *du* vittnat om är sant. Förstår du att detta ges då du delar med dig? Då du ger av det du har, ersätts det givna med ränta!" (*Nordstjärnan*, dec 1988, s 36)

Jag har lagt märke till en gemensam faktor hos de lärare som haft störst inverkan på mitt liv. De har hjälpt mig att söka efter kunskap genom tro. De vägrade att ge mig lätta svar på svåra frågor. Faktum är att de inte gav mig några svar alls. Istället pekade de ut vägen och hjälpte mig ta stegen att hitta mina egna svar. Jag tyckte inte alltid om denna metod men erfarenheten har lärt mig att man inte brukar minnas svar särskilt länge som man får från en annan person,

om man minns dem alls. Men ett svar som vi upptäcker eller får genom att utöva tro, minns vi vanligtvis under hela livet. De viktigaste lärdomarna i livet kommer man själv fram till — de undervisas inte.

Den andliga insikt som du och jag har välsignats med, och som har bekräftats som sann i vårt hjärta, kan helt enkelt inte ges till en annan person. Priset på flit och inläring genom tro måste betalas för att vi ska få och själva "äga" sådan kunskap. Endast på det sättet kan kunskapen i sinnet omvandlas till känslor i hjärtat. Endast på det sättet kan en person gå från att förlita sig på andras andliga kunskap och erfarenheter till att få rätt till dessa välsignelser själv. Endast på det sättet kan vi andligen förbereda oss för det som kommer. Vi behöver "sök[a] efter kunskap genom att studera och tro". (L&F 88:118)

Slutsats 3. En lärares tro stärks när han eller hon hjälper andra söka efter kunskap genom tro.

Den Helige Anden, som kan "lära [oss] allt och påminna [oss] om allt (Joh 14:26), önskar ivrigt att hjälpa oss lära när vi handlar och utövar tro på Jesus Kristus. Intressant nog är denna gudomliga inlärningshjälp kanske aldrig mer uppenbar än när vi undervisar, antingen det är i hemmet eller i våra ämbeten. Paulus förklarade tydligt för romarna: "Du som undervisar andra ... lär [du då] inte dig själv?" (Rom 2:21)

Lägg märke till hur flitig undervisning inbjuder himmelsk nåd och lärdom i de följande verserna från Läran och förbunden:

"Jag befäller *eder*, att *I* skolen undervisa varandra om rikets lära.

Läran flitigt så skall min nåd vara med *eder*, och *I* skolen bliva mera fullkomligt lärda i evangeliets teori, princip, lära och lag, i allt som tillhör Guds rike och är nyttigt för *eder* att förstå." (L&F 88:77-78; kursivering tillagd)

Tänk på att de välsignelser som beskrivs i dessa verser är speciellt avsedda för läraren: "Läran flitigt så skall min nåd vara med *eder*" — så att du, läraren, ska bli undervisad!

Samma princip är uppenbar i vers 122 från samma kapitel i Läran och förbunden:

Utväljen en lärare åt *eder* och låten ej *alla* föra ordet på en gång. Låten en tala i sänder och *de övriga* lyssna

därpå, så att när *alla* hava talat, *alla* kunna känna sig uppbyggda genom *varandra* och alla hava samma förmaner." (L&F 88:122; kursivering tillagd)

När alla talar och alla lyssnar på ett värdigt och ordningsamt sätt, blir alla uppbyggda. När vi enskilt och kollektivt utövar tro på Frälsaren, inbjuds Herrens Ande att skänka lärdom och styrka.

Sök efter kunskap genom tro: Ett färskt exempel

Vi har alla välsignats av uppmaningen från första presidentskapet i augusti förra året att läsa hela Mormons bok före 2005 års slut. När president Hinckley gav oss denna uppmaning lovade han att om vi trofast följde detta enkla läsprogram, skulle vi "känna Herrens ande i större mått i [vårt] liv och [vårt] hem, en starkare beslutsamhet att vandra i lydning mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever". ("Ett levande och sant vittnesbörd", *Liahona*, augusti 2005, s 6)

Lägg märke till att denna inspirerade uppmaning är ett klassiskt exempel på att söka efter kunskap genom tro. För det första blev inte du eller jag befallda eller tvingade att läsa. Istället fick vi en inbjudan att utöva vår handlingsfrihet och handla enligt rätta principer. President Hinckley, som inspirerad lärare, uppmuntrade oss att verka och inte bara att bli påverkade. Var och en av oss måste slutligen själv besluta om och hur vi skulle anta uppmaningen — och om vi skulle hålla ut till änden med uppgiften.

För det andra uppmuntrade president Hinckley oss att söka efter kunskap genom tro när han inbjöd oss att läsa och att handla. Inga nya studiematerial gavs ut till kyrkans medlemmar, och inga nya lektioner, kurser eller program bereddes av kyrkan. Vi hade alla vårt exemplar av Mormons bok — och vägen in i vårt hjärta breddades när vi utövade vår tro på Frälsaren

och hörsammade första presidentskapets uppmaning. Sålunda var vi redo att ta emot lärdom från den ende sanne läraren, den Helige Anden.

Under de senaste veckorna har jag känt mig storligen imponerad av så många medlemmars vittnesbörd om deras upplevelser när de har läst Mormons bok. De lärde sig viktiga och behövliga andliga läxor, Deras liv förändrades till det bättre och de fick de utlovade välsignelserna. Mormons bok, ett villigt hjärta och den Helige Anden — så enkelt är det. Min tro och de andra brödernas tro har stärkts när vi har hörsammat president Hinckleys inbjudan och när vi har sett så många medlemmar handla och lära sig genom tro.

Som jag nämnde tidigare vilar ansvaret att söka efter kunskap genom tro på var och en av oss enskilt, och ju mer förvirrad och orolig vår värld blir, desto viktigare blir denna förpliktelse. Att söka efter kunskap genom tro är väsentligt för vår personliga andliga utveckling och för kyrkans tillväxt i dessa sista dagar. Må var och en av oss verkligen hungra och törsta efter rättfärdighet och fyllas med den Helige Anden (se 3 Nephi 12:6) — på det vi må söka efter kunskap genom tro.

Jag vittnar om att Jesus är Kristus, den evige Faderns enfödde Son. Han är vår Frälsare och Återlösare. Jag vittnar om att när vi lär av honom, lyssnar till hans ord, och vandrar i hans andes saktmodighet (se L&F 19:23), välsignas vi med andlig styrka, beskydd och frid.

Som en Herrens tjänare nedkallar jag denna välsignelse över var och en av er: att er önskan och förmåga att söka efter kunskap genom tro — och att på rätt sätt hjälpa andra att söka efter kunskap genom tro — ska växa och förbättras. Denna välsignelse kommer att bli en källa till stora skatter av andlig kunskap i ert eget liv, för er familj och för dem ni undervisar och tjänar. I Jesu Kristi heliga namn, amen.